

[Niels Helveg Petersen]

ningen, nemlig at de praktiske fag placeres stærkere i skolens dagligdag. Vi ønsker også, at specielt idrættens muligheder styrkes. Vi finder, at det i lys af den samfundsudvikling, vi er inde i, er meget vigtigt, at idrættens muligheder styrkes, også i skolen.

Vi erkender, at der er et særligt problem med hensyn til klassekvotienter. Billedet er ikke så dystert på dette område, som det har været tegnet i begrundelsen for forespørgslen, men der er et problem, og fra det radikale venstre vil vi gerne sige, at vi prioriterer løsningen af dette problem og nedsættelse af klassestørrelserne med de forskellige tekniske muligheder, der er for det, meget højt, også højere end tilvejebringelsen af nye og dyre lokaler.

Så vil jeg gerne understrege, at det er noget meget væsentligt i dansk skolelovgivning, at vi har de frie skoler, også de frie børneskoler, at der altså ikke i dansk lovgivning er tale om en tvang her. Det er noget væsentligt efter vor opfattelse, det er noget, vi ønsker under alle omstændigheder skal fastholdes ved tilrettelægningen af dansk skolelovgivning. Vi mener, at det er vigtigt at udbygge dette særpræg. Det giver minoriteter i det danske samfund, kredse af forældre og lærere, som ønsker at tilrettelægge uddannelsen og undervisningen anderledes, end det sker i den offentlige skole, mulighed herfor, og det giver også en inspirationsmulighed for den offentlige skole, som i allerhøjste grad er påkrævet. Vi mener, at der fra de frie skoler kommer en inspiration til den offentlige skole, som vi slet ikke kan undvære i de kommende år.

Chr. Christensen (KrF):

Der er nu gået knap to år, siden den nu gældende skolelov trådte i kraft. Udviklingen siden da har trods det korte tidsrum vist noget om de muligheder, der ligger for folkeskolen med hensyn til at give eleverne kundskaber og forståelse af ansvar for deres egne handlinger og indsats. Udviklingen har også antydning af mulighederne for og nødvendigheden af et tættere samarbejde mellem hjem og skole og mellem skole og det omgivende samfund.

De forhåbninger, der lå hos kristeligt folkeparti, om, at skoleloven i forbindelse med den nye skolestyrelseslov skulle kunne give

lokalt styre og dermed forældrene større indflydelse på skolen, dens daglige arbejde og undervisningens indhold og tilrettelæggelse, synes i stor udstrækning at blive opfyldt.

Forespørgernes vældige iver for at få denne debat frem inden valget til de kommunale skolenævn og skolekommissioner tyder på, at de også har erkendt den stigende indflydelse, der med skoleloven og skolestyrelsesloven er tillagt de lokale myndigheder og forældrene. Denne erkendelse hos forespørgerne står imidlertid i skærende modstrid med nogle af de 10 problemområder, VS har fremlagt som baggrundsmateriale for denne debat. Ved nøjere eftertanke burde VS have sagt sig selv, at en del af de problemer, der er rejst, kan og skal løses på lokalt plan, og derfor kunne de være udeladt i denne forbindelse.

Den her anvendte fremgangsmåde kunne godt føre til det spørgsmål, om VS i virkeligheden er bange for den udvikling, der her er sat i gang i retning af større lokal indflydelse på skolen. Er man bange for forældrenes indflydelse? Føler man, at man ligesom mister det centrale styringsgreb om skolen? Nu hørte vi godt hr. Steen Folkes udtalelse ved indledningen af denne debat, men jeg synes stadig væk, der er et uafklaret spørgsmål her. De af VS opstillede 10 problemområder er for øvrigt godt kommenteret af undervisningsministeren, så jeg skal ikke yderligere gå i detaljer med disse.

I øvrigt er de af VS opstillede problemområder båret frem af en grundholdning til folkeskolen, der er stik modsat den, kristeligt folkeparti står for. Men jeg må medgive forespørgerne, at tiden siden folkeskolelovens vedtagelse har vist, at udviklingen inden for folkeskolen langt fra har løst de problemer, der var i folkeskolen og siden er kommet til. Udviklingen har ikke alle steder givet den fornødne ro i og omkring skolens arbejde, den har ikke givet alle forældre den fornødne tryghed og tillid til, at skolen med den nuværende formålsparagrafs formulering kan give eleverne de fornødne kundskaber og den individuelle hjælp, de har krav på. Dette kan skyldes skolelovens kompromisprægede udformning, som igen skyldes skolelovforligspartiernes vidt forskellige grundholdning til, hvilke formål skolen skal have, og hvilke opgaver den skal løse.

Jeg noterer med tilfredshed undervisningsministerens bemærkninger om, at ved det